

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Puskarski

w sprawie **D. Z.**

skazanego za czyny z art. 200 § 1 k.k. i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

w dniu 28 czerwca 2024 r.

kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 14 lipca 2023 r., sygn. akt VII Ka 584/23,

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Zielonej Górze

z dnia 28 grudnia 2022 r., sygn. akt VII K 987/21,

postanowił:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. zwolnić skazanego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.**

[J.J.]

UZASADNIENIE

D. Z. został oskarżony o to, że:

I. w dniu 13 listopada 2020 r. w Z. utrwał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez wykonywanie telefonem zdjęć nagiego W. B. , działając na szkodę małoletniego W. B. reprezentowanego przez ojca T. B. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k.,

II. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 2 lipca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w Z. utrwał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez nagranie telefonem filmu przedstawiającego nagiego H. D., działając na szkodę H. D. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k.,

III. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 2 lipca 2014 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmu przedstawiającego nagiego H. D. , działając na szkodę H. D. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

IV. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 2 lipca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w Z. podstępem doprowadził H. D. do poddania się innej czynności seksualnej, poprzez nagłe i niespodziewane wzięcie do ust jego penisa, działając na szkodę H. D. , tj. o przestępstwo z art. 197 § 2 k.k.,

V. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 2 lipca 2014 r. do dnia 31 grudnia 2015 r. w Z. rozpijał małoletniego H. D. poprzez dostarczanie mu, ułatwienie spożycia i nakłanianie do spożycia napoju alkoholowego w postaci piwa, działając na szkodę H. D. , tj. o przestępstwo z art. 208 k.k.,

VI. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. w Z. utrwał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez wykonanie zdjęcia nagiego S. R., działając na szkodę S. R. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k.,

VII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci zdjęcia przedstawiającego nagiego S. R., działając na szkodę S. R. tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

VIII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. w Z. rozpijał małoletniego S. R. poprzez dostarczanie mu i ułatwienie spożycia napojów alkoholowych w postaci piwa i wina, działając na szkodę S. R. , tj. o przestępstwo z art. 208 k.k.,

IX. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 18 lutego 2015 r. w Z. dwukrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, utrwał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez wykonywanie telefonem zdjęć oraz filmowanie nagiego K. G. oraz

filmowanie K. G. podczas wykonywania względem niego innej czynności seksualnej - dotykania po członku, działając na szkodę K. G. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

X. w dniu 18 lutego 2015 r. w Z. doprowadził małoletniego poniżej lat 15 - K. G. , do poddania się innej czynności seksualnej, poprzez dotykanie go po członku i jądrach, udzielając mu następnie korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwocie 100 zł, działając na szkodę K. G. , tj. o przestępstwo z art. 199 § 3 k.k. i art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XI. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmów i zdjęć przedstawiających nagiego K. G. oraz filmu przedstawiającego K. G. podczas wykonywania względem niego innej czynności seksualnej - dotykania po członku, działając na szkodę K. G. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. w Z. rozpijał małoletniego K. G. poprzez dostarczanie mu i ułatwienie spożycia napojów alkoholowych w postaci piwa i wina, działając na szkodę K. G. , tj. o przestępstwo z art. 208 k.k.,

XIII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w 2015 r. w Z. utrzymywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez wykonywanie zdjęcia i filmowanie nagiego K. K. , działając na szkodę K. K. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k.,

XIV. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci zdjęć i filmów przedstawiających nagiego K. K., działając na szkodę K. K. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XV. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2016 r. w Z. rozpijał małoletniego K. K. poprzez dostarczanie mu i ułatwienie spożycia napojów alkoholowych w postaci piwa i whisky, działając na szkodę K. K. , tj. o przestępstwo z art. 208 k.k.,

XVI. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2018 r. w Z. kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, utrzymywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego,

poprzez wykonywanie telefonem zdjęć oraz filmowanie nagiego i onanizującego się J. S. , działając na szkodę J. S. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XVII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2015 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmów oraz zdjęć przedstawiających nagiego i onanizującego się J. S., działając na szkodę J. S., tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XVIII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do lipca 2020 r. w Z. kilkakrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w niektórych wypadkach używając podstępu polegającego na posłużeniu się ukrytymi kamerami, utrzymywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez wykonywanie telefonem zdjęć oraz filmowanie nagiego i onanizującego się R. M., działając na szkodę małoletniego R. M., tj. o przestępstwo z art. 191a § 1 k.k. i art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XIX. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2016 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmów oraz zdjęć przedstawiających nagiego i onanizującego się R. M., działając na szkodę małoletniego R. M., tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XX. w dokładnie nie ustalonym czasie, w 2019 r. w Z. utrzymywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez wykonanie zdjęcia nagiego oraz filmowanie nagiego i onanizującego się F. S., działając na szkodę małoletniego F. S., tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k.,

XXI. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od 2019 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci zdjęć oraz filmów przedstawiających nagiego i onanizującego się F. S., działając na szkodę małoletniego F. S. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XXII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od września 2019 r. do kwietnia 2020 r. w Z. dwukrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, używając podstępu polegającego na posłużeniu się ukrytymi kamerami, utrzymywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez

filmowanie nagiego i onanizującego się A. H. , działając na szkodę A. H. , tj. o przestępstwo z art. 191a § 1 k.k. i art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XXIII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od września 2019 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmów przedstawiających nagiego i onanizującego się A. H. , działając na szkodę A. H. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XXIV. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do kwietnia 2020 r. w Z. rozpijał małoletniego A. H. poprzez dostarczanie mu i ułatwienie spożycia napojów alkoholowych w postaci piwa i whisky, działając na szkodę A. H. , tj. o przestępstwo z art. 208 k.k.,

XXV. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2018 r. do dnia 25 maja 2019 r. w Z. dopuścił się wobec małoletniego poniżej lat 15 - J. D. , innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu go po członku, działając na szkodę małoletniego J. D., tj. o przestępstwo z art. 200 § 1 k.k.,

XXVI. w dokładnie nie ustalonym czasie w 2020 r. w D., wykorzystując bezradność śpiącego J. D. , doprowadził go do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu J. D. po członku, a nadto używając podstępów polegającego na wykorzystaniu stanu pokrzywdzonego, utrwalił opisaną wyżej sytuację poprzez jej sfilmowanie, działając na szkodę małoletniego J. D., tj. o przestępstwo z art. 198 k.k. i art. 191a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXVII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. o października 2020 r. w Z., w K. w W. oraz w innych nieustalonych miejscach, wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, utrzymywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez wykonywanie telefonem zdjęć oraz filmowanie nagiego i onanizującego się J. D., a także J. D. poddającego się innym czynnościom seksualnym w postaci dotykania go po członku oraz brania jego członka przez D. Z. do ust, działając na szkodę małoletniego J. D. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XXVIII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od 2019 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci zdjęć oraz filmów przedstawiających nagiego i onanizującego się J. D. , a

także J. D. poddającego się innym czynnościom seksualnym w postaci dotykania go po członku oraz brania jego członka przez D. Z. do ust, działając na szkodę małoletniego J. D. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XXIX. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do października 2020 r. w Z. wielokrotnie, w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, doprowadził małoletniego J. D. do poddania się innym czynnościom seksualnym w postaci dotykania go po członku oraz brania jego członka przez D. Z. do ust, udzielając w zamian korzyści majątkowej w postaci pieniędzy w kwotach od 50 zł do 100 zł, działając na szkodę małoletniego J. D. , tj. o przestępstwo z art. 199 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XXX. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2013 r. do 31 grudnia 2019 r. w Z. rozpijał małoletniego J. D. poprzez dostarczanie mu i ułatwienie spożycia napojów alkoholowych w postaci piwa, działając na szkodę małoletniego J. D. , tj. o przestępstwo z art. 208 k.k.,

XXXI. w dniu 14 lipca 2015 r. w Z., używając podstępu polegającego na nakłonieniu pokrzywdzonego do zakrycia oczu chustą, utrwał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez filmowanie nagiego T. R. , działając na szkodę T. R. , tj. o przestępstwo z art. 191a § 1 k.k. i art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.,

XXXII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w 2014 r. w Z., woj. [...], utrwał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez filmowanie nagiego M. M., działając na szkodę M. M. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k.,

XXXIII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmu przedstawiających nagiego M. M., działając na szkodę M. M. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XXXIV. w dokładnie nie ustalonym czasie w 2017 r. w Z., używając podstępu polegającego na nakłonieniu pokrzywdzonego do zakrycia oczu chustą, utrwał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez filmowanie nagiego C. S. , działając na szkodę C. S. , tj. o przestępstwo z art. 191a § 1 k.k. i art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.,

XXXV. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 stycznia 2017 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmu przedstawiających nagiego C. S. , działając na szkodę C. S. ,

tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XXXVI. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 1 lipca 2016 r. do dnia 25 stycznia 2019 r. w Z. rozpijał małoletniego C. S. poprzez dostarczanie mu i ułatwienie spożycia napojów alkoholowych w postaci piwa, działając na szkodę C. S. , tj. o przestępstwo z art. 208 k.k.,

XXXVII. w dokładnie nie ustalonym czasie w 2019 r. w Z., wykorzystując bezradność śpiącego, nietrzeźwego M. K. , doprowadził go do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu po członku oraz braniu członka do ust, działając na szkodę M. K. , tj. o przestępstwo z art. 198 k.k.,

XXXVIII. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od dnia 29 czerwca 2019 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmów przedstawiających nagiego N. T. , a także N. T. poddającego się innym czynnościom seksualnym w postaci dotykania go po członku, działając na szkodę małoletniego N. T. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XXXIX. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od 2015 r. do dnia 31 października 2020 r. w Z. rozpijał małoletniego M. P. poprzez dostarczanie mu i ułatwienie spożycia napojów alkoholowych w postaci piwa i whisky, działając na szkodę M. P. , tj. o przestępstwo z art. 208 k.k.,

XL. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od 2014 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. utrzymywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez wykonanie zdjęć nagiego chłopca o nieustalonych personaliach, działając na szkodę małoletniego o nieustalonych personaliach, tj. o przestępstwo z art. 202 § 4 k.k.,

XLI. w dokładnie nie ustalonym czasie, w okresie od 2014 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci zdjęć przedstawiających nagiego chłopca o nieustalonych personaliach, działając

na szkodę małoletniego o nieustalonych personaliach, tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XLII. w okresie od dnia 14 lipca 2015 r. do dnia 13 listopada 2020 r. w Z. przechowywał treści pornograficzne z udziałem małoletniego w postaci filmu przedstawiającego nagiego T. R. , działając na szkodę T. R. , tj. o przestępstwo z art. 202 § 4a k.k.,

XLIII. w dokładnie nie ustalonym czasie w okresie od dnia 5 lipca 2018 r. do dnia 16 lipca 2018 r. w K. w W., będąc osobą, której ze względu na wychowanie, nauczanie, nadzór lub pieczę powierzono małoletniego poniżej lat 15 - J. D. , doprowadził J. D., do wykonania innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu D. Z. po jądrach, działając na szkodę małoletniego J. D. , tj. o przestępstwo z art. 200 § 1 k.k.,

XLIV. w dokładnie nie ustalonym czasie w okresie od dnia 29 czerwca 2019 r. do dnia 9 lipca 2019 r. w L. w Hiszpanii, wykorzystując bezradność śpiącego małoletniego poniżej lat 15 - N. T. , doprowadził go do poddania się innej czynności seksualnej polegającej na dotykaniu N. T. po członku, a nadto używając podstępów polegającego na wykorzystaniu stanu pokrzywdzonego, utrwalił opisaną wyżej sytuację poprzez jej sfilmowanie, działając na szkodę małoletniego N. T. , tj. o przestępstwo z art. 198 k.k., art. 200 § 1 k.k., art. 202 § 4 k.k. i art. 191a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd Rejonowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 28 grudnia 2022 r., sygn. akt VII K 987/21, uznał oskarżonego D. Z. za winnego:

- czynów opisanych w punktach II, VI, IX, XIII i XXXII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 202 § 4 k.k. i 202 § 4 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 1 wyroku),

- czynów opisanych w punktach I, XVI, XX, XXVII i XL części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 202 § 4 k.k. i 202 § 4 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 5 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 2),

- czynów opisanych w punktach III, VII, XI, XIV, XVII, XIX, XXI, XXIII, XXVIII, XXXIII, XXXV, XXXVIII, XLI i XLII części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 202 § 4a k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 202 § 4a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt 3),

- czynów opisanych w punktach XXV i XLIII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 200 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności (pkt 4),

- czynów opisanych w punktach XVIII i XXII części wstępnej wyroku, z tym ustaleniem, że stanowią one ciąg przestępstw z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 191a § 1 k.k. i art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 5),

- czynu opisanego w punkcie IV części wstępnej wyroku, stanowiącego występnek z art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 197 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 6),

- tego, że w dniu 18 lutego 2015 r. w Z. doprowadził małoletniego poniżej lat 15 - K. G. do poddania się innej czynności seksualnej, poprzez dotykanie go po członku i jądrach, działając na szkodę K. G. tj. czynu za art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt 7),

- czynu opisanego w punkcie XXVI części wstępnej wyroku, z tym jedynie ustaleniem, że działał na szkodę J. D. , tj. występkę z art. 198 k.k. w zw. z art. 191a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 198 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku i 10 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 8),

- czynu opisanego w punkcie XXIX części wstępnej wyroku, z tym jedynie ustaleniem, że działał na szkodę J. D. , stanowiącego występnek z art. 199 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 199 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt 9),

- czynu opisanego w punkcie XXXI części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 191a § 1 k.k. i art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 kk i w zw. z art. 4 § 1 kk i za to na podstawie art. 202 § 4 kk w zw. art. 11 § 3 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt 10),

- tego, że w dokładnie nie ustalonym czasie w 2017 r. w Z. jednokrotnie, używając podstępu polegającego na nakłonieniu pokrzywdzonego do zakrycia oczu chustą, utrwał treści pornograficzne z udziałem małoletniego, poprzez filmowanie nagiego C. S. , działając na szkodę C. S. , tj. czynu z art. 191a § 1 k.k. i art. 202 § 4 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 202 § 4 k.k. w zw. art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę roku pozbawienia wolności (pkt 11),

- czynu opisanego w punkcie XXXVII części wstępnej wyroku, stanowiącego występki z art. 198 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 198 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat pozbawienia wolności (pkt 12),

- czynu opisanego wyżej w punkcie XLIV części wstępnej wyroku, z tym jedynie ustaleniem, że działał na szkodę J. D. , stanowiącego występki z art. 198 k.k., art. 200 § 1 k.k., art 202 § 4 k.k. i art. 191a k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z 4 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 200 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 2 lat i 9 miesięcy pozbawienia wolności (pkt 13).

Nadto Sąd:

- na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 2 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył oskarżonemu D. Z. karę łączną 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet wskazany okres tymczasowego aresztowania (pkt 14 i 16),

- na podstawie art. 62 k.k. orzekł, że kara ta powinna zostać wykonana w systemie terapeutycznym dla sprawców przestępstw z zaburzeniami preferencji seksualnych (pkt 15),

- na podstawie art. 93a § 1 pkt 4 k.k., art. 93b §1 k.k., art. 93c pkt 3 k.k. i art. 93g § 3 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek zabezpieczający po odbyciu kary pozbawienia wolności, polegający na umieszczeniu w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym (pkt 17)

- na podstawie art. 39 pkt 2a k.k. zw. z art. 41 § 1a k.k. i art. 43 § 1 k.k. i w zw. z art. 4 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkiej działalności związanej z wychowaniem, edukacją małoletnich, opieką nad nimi przez okres 15 lat (pkt 18),

- przyjmując, że czyny opisane w punktach V, VIII, XV, XXIV, XXX i XXXIX części wstępnej wyroku stanowią wykroczenie, o którym mowa w art. 43 ust. 1 ustawy z dnia 26.10.1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, polegające na podaniu małoletnim napoju alkoholowego w postaci piwa, na podstawie 62 § 2 k.p.s.w. i art. 5 § 1 pkt 4 k.p.s.w. w zw. z art. 45 § 1 k.w. postępowanie w tym zakresie umorzył wobec przedawnienia karalności czynu (pkt. 19 - 24),

- uniewinnił oskarżonego D. Z. od popełnienia czynów zarzucanych mu w punktach XII i XXXV części wstępnej wyroku i kosztami postępowania w tym zakresie obciążył Skarb Państwa (pkt 25 i 26),

- na podstawie art. 46 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego na rzecz wskazanych pokrzywdzonych nawiazki, każdorazowo określając ich wysokość (pkt 27- 41),

- zwolnił oskarżonego od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych na rzecz Skarbu Państwa i nie wymierzył mu opłaty.

Apelacje od tego wyroku wnieśli prokurator, obrońca oskarżonego oraz pełnomocnik jednego z oskarżycieli posiłkowych, przy czym obrońca zarzucił:

„1. rażące naruszenie prawa materialnego, mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegające na obrazie przepisów art. 4 § 1 k.k. i art. 93g § 3 k.k. poprzez bezpodstawne przyjęcie, iż art. 4 § 1 k.k. nie ma zastosowania do środków zabezpieczających, a następnie orzeczenie wobec oskarżonego środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym na podstawie art. 93g § 3 k.k., który nie obowiązywał w dacie w jakiej oskarżony miał dopuścić się czynów popełnionych przez niego przed 1 lipca 2015 r., czyli wymienionych w pkt VI, IX, X, XIII i XXXII części wstępnej wyroku, a w związku ze skazaniem za które orzeczono wobec niego ten środek;

2. niesłuszne, naruszające przesłanki art. 93g k.k., zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia D. Z. w szpitalu psychiatrycznym na podstawie art. 93a § 1 k.k., art. 93b § 1 k.k., art. 93c pkt 3 k.k. i art. 93g § 3 k.k. w

zakresie czynów wymienionych w pkt I, XVI, XX, XXVII, XL, III, VII, XI, XIV, XVII, XIX, XXI, XXIII, XXVIII, XXIII, XXVIII, XXXIII, XXXV, XXXVIII, XLI, XLII, XXV, XLIII, XVIII i XXII, IV, X, XXVI, XXIX, XXXI, XXXVII oraz XLIV części wstępnej wyroku w sytuacji, gdy materiał aktowy sprawy nie dawał podstaw do uznania, iż istnieje wysokie prawdopodobieństwo ponownego popełnienia przez oskarżonego czynu zabronionego o znacznej społecznej szkodliwości w związku z chorobą psychiczną w postaci hebefilii i efebofilii, zwłaszcza, iż to do Sądu należy ustalenie tej prognozy kryminologicznej, warunkującej stosowanie tego środka;

3. rażąco niewspółmierność kar częściowych wymierzonych oskarżonemu D. Z. za przypisane mu przestępstwa, a w konsekwencji rażąco niewspółmierność kary łącznej orzeczonej w wymiarze 7 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, podczas gdy prawidłowa ocena okoliczności dotyczących wymiaru kar częściowych i kary łącznej uzasadnia jej orzeczenie w niższej, adekwatnej do wszystkich okoliczności sprawy wysokości”.

Podnosząc powyższe zarzuty, obrońca wniósł o:

- „1. uchylenie wyroku do ponownego rozpoznania;
2. ewentualnie zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary i wymierzenie jej w granicach dolnego ustawowego zagrożenia;
3. zmianę zaskarżonego wyroku poprzez wyeliminowanie orzeczenia o tym, iż oskarżony musi zostać umieszczony po odbyciu kary w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym na podstawie m.in. art. 93g § 3 k.k.”.

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 14 lipca 2023 r., sygn. akt VII Ka 584/23, uwzględniając apelacje prokuratora i pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego:

- a. uchylił rozstrzygnięcia z pkt 20 - 26 części dyspozytywnej i w tym zakresie przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Zielonej Górze, nadto zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:
- b. w pkt 13 części dyspozytywnej ustalił, że oskarżony działał na szkodę N. T. ,
- c. w pkt 14 części dyspozytywnej podwyższył wymierzoną oskarżonemu karę łączną do 9 lat pozbawienia wolności,
- d. w pkt 17 części dyspozytywnej wyeliminował art. 4 § 1 k.k.,
- e. w pkt 18 części dyspozytywnej orzekł środek karny dożywotnio,

- f. w pkt 27 części dyspozytywnej podwyższył orzeczoną nawiązkę do 2.000 zł,
- g. w pkt 28, 30, 32, 33, 34 części dyspozytywnej podwyższył orzeczone nawiązki do 6.000 zł;
- h. w pkt 29, 31, 36, 37 i 38 części dyspozytywnej podwyższył orzeczone nawiązki do 3.000 zł,
- i. w pkt 35 części dyspozytywnej podwyższył orzeczoną nawiązkę do 15 000 zł,
- j. w pkt 39, 40 i 41 części dyspozytywnej podwyższył orzeczone nawiązki do 10 000 zł,
- k. na podstawie art. 41a § 2 i 4 k.k. oraz art. 43 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz kontaktowania się ze wskazanym oskarżycielem posiłkowym oraz zbliżania się do niego na odległość mniejszą niż 200 metrów przez okres 10 lat.

W pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy i zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Kasację od prawomocnego wyroku Sądu odwoławczego wniósł obrońca D. Z. . Zaskarżył wyrok w całości i zarzucił rażące naruszenie prawa, które mogło mieć wpływ na treść wyroku, mianowicie:

„1. rażące naruszenie prawa materialnego, a polegające na obrazie przepisów art. 4 § 1 k.k. i art. 93g § 3 k.k. poprzez bezpodstawne przyjęcie, iż art. 4 § 1 k.k. nie ma zastosowania do środków zabezpieczających, a następnie orzeczenie wobec oskarżonego środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym na podstawie art. 93g § 3 k.k., który nie obowiązywał w dacie w jakiej oskarżony miał dopuścić się czynów popełnionych przez niego przed 1 lipca 2015 r., czyli wymienionych w pkt VI, IX, X, XIII i XXXII części wstępnej wyroku. Sądu I Instancji.

2. rażące naruszające prawa materialnego - przesłanki art. 93g k.k., poprzez zastosowanie środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia D. Z. w szpitalu psychiatrycznym na podstawie art. 93a § 1 k.k., art. 93b § 1 k.k., art. 93c pkt 3 k.k. i art. 93g § 3 k.k. w zakresie czynów wymienionych w pkt I, XVI, XX, XXVII, XL, III, VII, XI, XIV, XVII, XIX, XXI, XXIII, XXVIII, XXIII, XXVIII, XXXIII, XXXV, XXXVIII, XLI, XLII, XXV, XLIII, XVIII i XXII, IV, X, XXVI, XXIX, XXXI, XXXVII oraz XLIV części wstępnej wyroku Sądu I Instancji w sytuacji, gdy materiał aktowy sprawy nie dawał

podstaw do uznania, iż istnieje wysokie prawdopodobieństwo ponownego popełnienia przez skazanego czynu zabronionego o znacznej społecznej szkodliwości w związku z chorobą psychiczną w postaci hebefilii i efebofilii, zwłaszcza, iż to do Sądu należy ustalenie tej prognozy kryminologicznej, warunkującej stosowanie tego środka”.

Zdaniem obrońcy „uchylenie wskazanym przepisom prawa materialnego mogło mieć istotny wpływ na treść prawomocnego wyroku, doszło tu bowiem do zastosowania środka zabezpieczającego, mimo braku ku temu aktualnych w chwili orzekania przesłanek”.

Podnosząc powyższe zarzuty, autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Zielonej Górze do ponownego rozpoznania.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator reprezentujący Prokuratora Okręgowego w Zielonej Górze wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Prokurator zasadnie ocenił przedmiotową kasację jako oczywiście bezzasadną, jakkolwiek w odpowiedzi na tę skargę nie wskazał zasadniczej okoliczności, która przesądza o takiej jej ocenie. Należy zatem podkreślić, niezależnie od tego, że treść skargi świadczy, iż wbrew deklaracji autora w istocie kwestionowała ona nie cały wyrok, ale tylko tę jego część, która dotyczyła środka zabezpieczającego, że obrońca nieprawidłowo postrzega istotę postępowania kasacyjnego. W jego trakcie, co wprost wynika z art. 519 i art. 523 § 1 k.p.k., skarżący może podnosić zarzuty mówiące o zaistnieniu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. lub innym rażącym i mogącym mieć istotny wpływ na treść orzeczenia naruszeniu prawa przez sąd odwoławczy. Zatem, jeżeli Sąd Najwyższy, jako sąd kasacyjny, pod tym kątem kontroluje orzeczenie sądu *ad quem*, to skarżący nie może oczekiwać, że ponowi kontrolę apelacyjną wobec orzeczenia sądu I instancji. Najwyraźniej nie pojmuje tego autor przedmiotowej kasacji, skoro w kasacji zamieścił, praktycznie bez zmian, zarzuty, które podniósł w apelacji, natomiast nie zarzuty natury kasacyjnej, w szczególności takie, które wskazywałyby na nierozważenie, względnie nienależyte rozważenie przez Sąd Okręgowy zarzutów zamieszczonych w apelacji i przez to

rażące naruszenie art. 433 § 2 k.p.k. Podmiot fachowy powinien też dostrzec, że ponowienie w kasacji zarzutów podniesionych w apelacji nie przystaje do realiów procesowych sprawy, jako że treść obu zarzutów sugeruje, iż to Sąd odwoławczy zastosował wobec oskarżonego unormowanie z art. 93g § 3 k.k. i orzekł środek zabezpieczający, chociaż uczynił to Sąd I instancji. Z decyzją tego Sądu polemizuje skarżący również w części motywacyjnej kasacji, podnosząc np., że:

- „tym torem poszedł Sąd I Instancji, nie dostrzegłszy jednak, że ważne argumenty przemawiają za poglądem odmiennym w tej mierze”,
- „w uzasadnieniu skarżonego wyroku Sąd I Instancji wskazywał, powołując się na opinię biegłych, na istnienie wysokiego prawdopodobieństwa, że skazany popełni kolejne przestępstwo przeciwko wolności seksualnej w związku ze złożonymi (tak w oryginale - uw. SN) zaburzeniami preferencji seksualnych. Wnioskowanie w tej mierze wydaje się jednak (błędne - uzup. SN), zważywszy w szczególności na surowość wymierzonej skazanemu wieloletniej kary pozbawienia wolności, obarczone znacznym ryzykiem popełnienia błędu prognostycznego”,
- „Sąd I Instancji w żadnym stopniu przy ocenie prawdopodobieństwa (popełnienia przez oskarżonego ponownie przestępstwa przeciwko wolności seksualnej w związku z zaburzeniami preferencji seksualnych - uzup. SN) nie wziął pod uwagę żadnej z wymienionych wyżej okoliczności, opierając się tylko na stwierdzeniu biegłych powołanych w sprawie, których opinia była na tyle wewnętrznie sprzeczna, iż Sąd musiał uzupełniając przesłuchać ich na rozprawie”.

W odniesieniu do zarzutu z pkt 2 kasacji (i zarazem apelacji) należy też wskazać, że autor kasacji błędnie uważa, iż kwestionowanie ocen czy też prognoz sądu (w tej sprawie co do popełnienia przez oskarżonego ponownie przestępstwa przeciwko wolności seksualnej) daje podstawę do wskazania na naruszenie prawa materialnego. W istocie w wymienionym zarzucie chodzi bowiem nie o stosowanie tego prawa, ale poczynienie określonych ustaleń. Zatem trafnie Sąd Okręgowy zauważył, że „obrońca w apelacji zakwestionował dokonane przez Sąd I instancji ustalenia co do znacznego stopnia społecznej szkodliwości czynów przypisanych

D. Z. , jak również ustalenie istnienia wysokiego prawdopodobieństwa popełnienia w przyszłości czynów zabronionych”, co odpowiadało stwierdzeniu Sąd meriti, iż „w niniejszej sprawie ustalono, że istnieje wysokie prawdopodobieństwo, że D. Z. ponownie popełni czyn zabroniony o znacznej społecznej szkodliwości”.

Wobec powyższych nieprawidłowości można przyjąć, że skarga sytuowała się na granicy dopuszczalności i przy bardziej restryktywnym podejściu nie byłoby błędem pozostawienie jej bez rozpoznania, jako tylko pozornie skierowanej przeciwko wyrokowi Sądu odwoławczego oraz pozornie - co dotyczy zarzutu z pkt 2 - podnoszącej naruszenie prawa. W uzupełnieniu celowe będzie zauważyć, że zachodzi niespójność pomiędzy treścią zarzutu z pkt 1 kasacji i jego uzasadnieniem. O ile w zarzucie jest mowa o rażącym naruszeniu prawa poprzez bezpodstawne przyjęcie (rzekomo przez Sąd odwoławczy), że art. 4 § 1 k.k. nie ma zastosowania do środków zabezpieczających, to w uzasadnieniu stwierdzono, że „w orzecznictwie i doktrynie sporną kwestią jest - jak dotąd - czy przy orzekaniu środków zabezpieczających ma zastosowania art. 4 § 1 k.k., tj. czy należy stosować ustawę względniejszą dla sprawcy czy wyłącznie ustawę nową”. Skarżący powinien uwzględnić, że jeżeli w orzecznictwie i doktrynie dana kwestia jest sporna, to trudno mówić o rażącym naruszeniu prawa, jeżeli sąd orzekający opowie się za jednym z możliwych do przyjęcia poglądów.

Należy też odnotować, że z uzasadnienia kasacji nie wynika, iż ponowienie zarzutu z pkt 1 apelacji jest spowodowane wyeliminowaniem przez Sąd Okręgowy art. 4 § 1 k.k. ze wskazanej przez Sąd meriti podstawy prawnej orzeczenia o zastosowania wobec D. Z. środka zabezpieczającego, natomiast w sytuacji, gdy Sąd Rejonowy przepis ten powołał, za niezrozumiałe wypada uznać twierdzenie apelacji, że naruszył prawo „poprzez bezpodstawne przyjęcie, iż art. 4 § 1 k.p.k. nie ma zastosowania do środków zabezpieczających”. Skarżący pominął również, że takiego poglądu nie wyraził też Sąd II instancji; stwierdził jedynie, że podniesione w apelacji zagadnienie nie jest aktualne w rozpoznawanej sprawie.

Obrońca argumentował, że będący podstawą orzeczenia wobec D. Z. obligatoryjnego środka zabezpieczającego art. 93g § 3 k.k., obowiązuje od dnia 1

lipca 2015 r., co ma znaczenie w sytuacji, gdy część przypisanych mu czynów (opisanych w pkt VI, IX, X, XIII i XXXII części wstępnej wyroku) popełnił przed tą datą. Wspomniany przepis miał swój odpowiednik w przepisie art. 95 § 1 k.k. (nie wydaje się to słuszne - uw. SN), którego zastosowanie wobec sprawcy było fakultatywne, „zatem w chwili orzekania przez Sąd I instancji zaistniała sytuacja tzw. kolizji ustaw, której rozwiązanie, co do zasady, następuje wg. zasad określonych w art. 4 § 1 k.k.” (cytat z apelacji). W tym względzie Sąd odwoławczy zauważył, że regulacja z art. 93g § 3 k.k. obowiązywała w chwili popełnienia przez oskarżonego D. Z. czynów z pkt IV, XXV, XXVI, XXIX, XXXVII, XLIII, XLIV części wstępnej wyroku, jak i w dacie wyrokowania przez Sąd I instancji, „poza sporem jest więc, że w tym wypadku nie było żadnych podstaw do zastosowania reguły intertemporalnej określonej w art. 4 § 1 k.k. Tym samym bezprzedmiotowe są dywagacje obrońcy oskarżonego zawarte w apelacji, a odnoszące się do pełnego respektowania zakazu retroaktywności i zasady *lex mitior agit* przy orzekaniu środków zabezpieczających. Skoro bowiem oskarżony dopuścił się popełnienia czynów stypizowanych w art. 197, art. 198, art. 199 § 2 (tak zakwalifikowanego czynu się nie dopuścił, przypisano mu czyn z art. 199 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k., opisany w pkt XXIX części wstępnej wyroku – uw. SN) lub art. 200 § 1 k.k. w związku z zaburzeniem preferencji seksualnych także po dniu 1.07.2015 r., to w przypadku skazania na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania, Sąd zobligowany był do orzeczenia pobytu oskarżonego w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym, w przypadku stwierdzenia wysokiego prawdopodobieństwa, że popełni on przestępstwo przeciwko życiu, zdrowiu lub wolności seksualnej w związku z zaburzeniem preferencji seksualnych”. To stwierdzenie jest trafne, z tym, że jego konsekwencją powinno być nie tylko wyeliminowanie art. 4 § 1 k.k. w pkt 17 części dyspozytywnej wyroku Sądu Rejonowego, ale też zaznaczenie, że zastosowanie wobec oskarżonego środka zabezpieczającego następuje w związku ze skazaniem go za czyny z pkt IV, XXV, XXVI, XXXVII, XLIII i XLIV części wstępnej wyroku (włączenie do tego katalogu czynu z pkt XXIX byłoby nieprawidłowe, bowiem - jak wspomniano - chodzi o czyn zakwalifikowany z art. 199 § 3 k.k., o którym nie ma mowy w art. 93c pkt 3 k.k.). Brak tego nie jest jednak uchybieniem istotnym, a należy też stwierdzić, że

skarżący dowolnie przyjmuje (zob. też wyliczenie w zarzucie z pkt 2 kasacji), iż orzeczenie z pkt 17 wyroku Sądu meriti odnosi się do wszystkich czynów przypisanych oskarżonemu w punktach poprzedzających pkt 17. Nie ma o tym mowy w rozstrzygnięciu zawartym w owym punkcie, chociaż dla uniknięcia wątpliwości poprawna redakcja tego rozstrzygnięcia powinna precyzować, skazanie za jakie czyny skutkuje orzeczeniem środka zabezpieczającego. Obrońca powinien też wziąć pod uwagę, że orzeczenie środka zabezpieczającego, o którym mowa w art. 93g § 3 k.k., może nastąpić tylko w razie skazania za któreś z przestępstw wymienionych w art. 93c pkt 3 k.k., w realiach niniejszej sprawy w związku ze skazaniem D. Z. za czyny z art. 197 § 2 k.k., art. 198 k.k. i art. 200 § 1 k.k. Zatem w sytuacji, gdy większość z przypisanych oskarżonemu czynów zostało zakwalifikowanych z innych przepisów, błędne było, bez poczynienia stosownej selekcji, nawiązanie w zarzutach kasacji do czynów innych niż wymienione w art. 93c pkt 3 k.k. i twierdzenie, że wspomnianej selekcji nie przeprowadziły sądy orzekające. Z pewnością nie jest tak w przypadku Sądu II instancji (wysoko prawdopodobne, że i w przypadku Sądu meriti; skoro w pkt 17 wyroku powołał m.in. art. 93c pkt 3 k.k., wypada przyjąć, że miał w polu widzenia jego treść), który w uzasadnieniu wyroku podał, skazanie za które przestępstwa obligowało, z uwagi na czas ich popełnienia, do orzeczenia środka zabezpieczającego określonego w art. 93g § 3 k.k. Zatem chybione jest twierdzenie obrońcy, jak szereg innych skierowane do wyroku Sądu I instancji, że „doszło tu do zastosowania środka zabezpieczającego, mimo braku ku temu aktualnych w chwili orzekania przesłanek”. Z kolei za niezrozumiałe trzeba uznać twierdzenie, że „odmowa zastosowania względem D. Z. ustawy poprzednio obowiązującej rodzi konieczność zastosowania jako obligatoryjnego środka zabezpieczającego w postaci umieszczenia go w odpowiednim zakładzie psychiatrycznym (...)”. Ponownie należy podkreślić, że prawie wszystkie czyny (poza czynem z pkt X części wstępnej wyroku Sądu Rejonowego, na nowo opisanym w pkt 7 części rozstrzygającej), które należały do katalogu z art. 93c pkt 3 k.k., wymienionego w art. 93g § 3 k.k., skazany popełnił po 30 czerwca 2015 r. wobec czego nie było możliwości zastosowania do nich ustawy poprzednio obowiązującej.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w pkt 1 postanowienia. Dostrzeżona już przez sądy orzekające trudna sytuacja materialna skazanego (w obu instancjach był zwalniany od ponoszenia kosztów sądowych), przemawiała za zwolnieniem go w pkt 2 na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. od zapłaty kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

[J.J.]

[ms]